

סמוך לציון הרב הקדוש
רבי שלמה מקרלין זצוק"ל הי"ד

| גליון 98 |

פרשת כי תבא תשפ"ב

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של
הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע
סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו

שבוע של חיים

מתורתו בנושא השבוע

פרשת כי תבא

תחת אשר לא עבדת את ה'א בשמחה
ובטוב לבב מרוב כל (כח, מז).
...שעיקר השמחה יהיה מהעבודה
עצמה, מרוב כל, יותר מכל תענוגי
גן עדן, כי בגן עדן עצמו גם כן יוכל
להיות שוטה ח"ו, כמו ששמעתי
בשם הקדוש רבי שלמה מקארלין
ז"ל, שראה בראייתו הזכה נשמה של
איש הדיוט אחד שהיה בזמנו, שזכה
על ידי זכות גדול של פיקוח נפש
שהציל נפש אחד ממות, ובימים
אחדים נפטר זה ההדיוט, ותיכף
מחמת זכות הגדול נכנס בגן עדן,
רק שנתנו לו גן עדן מעין עסקיו
שהיה לו בעולם הזה (עי' סיפור
כע"ז בברכת אהרן עמי קיז), עד
שרבי שלמה הנ"ל היה בעזרו, וד"ל.
וכל תענוגי גן עדן העיקר הוא לבוא
ע"י לעבודת השם, וזהו ענין 'שכר
מצוה מצוה'.

(שארית ישראל להרה"ק מוילעזניק, שער
התקשרות דרוש ה מאמר ד)

חודש אלול

אמר הרה"ק רבי ירחמיאל משה
מקאזוניץ בשמו של הרה"ק רבי
אהרן מקארלין זי"ע: כשאני מזכיר
עצמי שראש השנה ממשמש ובא,
נהפכו קרבי בתוכי.

(ספרן של צדיקים)

קדושת הקדוש

אמרים מובחרים, יקרים ומאירים, מתוך הספר
'קדושת הקדוש' הנמצא בשלבי עריכה

קומה שלימה

בשם הרב הצדיק הקדוש מורנו הרב רבי שלמה קארלינער זצ"ל: משל שהיה צריך מלך אחד ליקח איזה
דבר ממקום גבוה מאוד ולא היה לו כל כך סולמות הרבה, מה עשה, העמיד כמה אנשים אחד על חבירו
עד שהגיע העליון למקום הגבוה שהיה הדבר מונח שם. והנה אין באפשרי לומר שהאיש העומד על
הארץ אינו נצרך לזה, הלא אם ילך האיש ההוא ממקומו יפלו כולם.

(בית אהרן קסט, ב)

עיטורי קדוש

מזה אפי' על פחות שבפחותים.
ואמר לו משל על זה, מלך אחד נתן פקודה אשר
ילקטו כל הפרורין הנופלים לארץ ממאכל כל החיל
שלו ויצברו אותם אוצרות אוצרות, וכן הי', בכל
מקום שנסע החיל הובילו שם אוצרות הפרורין
עמהם, ולא הבין שום איש דעתו ומחשבתו של
המלך למה להרבות בטרדא כזאת לעשות הוצאות
רבות על הפרורין שלא חשבו לכלום, פעם אחת היה
להמלך מלחמה גדולה, והשווא סבב אותו ואת החיל
מכל צד ועצרו הדרכים, אשר לא היה להם שום
עצה להביא מזונות להחיל שלו, אכן על הפרורין
לא השגחו, ונתנו להכניס הפרורין יען כי לא היה
חשובים בעיניהם ולא עכבו מלהביאם. והמלך פרנס
את כל החיל מהפרורין, ובזה היה בהם כח לכבוש
המלחמה. והנמשל בזה, בעת קטרוג חסידושלום לא
יניחו לעלות למעלה תפלות החשובים והטובים, אך
תפלות כאלו אשר הם חשובים כפרורים לא משגיח
המקטרג על זה, ויניחו לעלות אותם, ובזה מנצחים
אנחנו כל המקטרגים ויהיה כל טוב לישראל.

מדוע קיצר הבעש"ט את תפילתו

דרכו בקודש של מרן הבעש"ט הק' זיע"א שהיה
מאריך בתפילת שמונה עשרה כמה שעות, ופשוטי
המוני העם לא היו יכולים לאחוז עמו בתפילתו אלא
אך תלמידיו הק', ופעם אחת הוה עובדא שהאר"ך
הרב מאד בתפילתו עד שאחזם רעב, והעריכו
בדעתם שלפי רוב אריכותו בתפילתו יהא סיפק
בידם לילך לאכול ולשוב בטרם יעקור רגליו, וכך
עשו. אמנם כשחזרו לבית המדרש נתברר שכבר
סיים תפילתו ונתביישו מאוד. והסביר להם הבעש"ט
פשר הדבר, שכאשר כל החבריא נמצאו יחד עמו היו
כולם בבחינת קומה אחת ושימשו כסולם ע"ג
סולם [וכמשל הרש"ק הנזכר], וסייעו בעדו
שיוכל להגיע למקום גבוה מאוד, אך
כשיצאו מבית הכנסת שוב לא היה
זה ביכלתו ותיכף סיים התפילה.

הכנה לראש השנה

תפקידו של כל אחד לראות שיהיה הקומה שלו
בשלימות, ע"י שיסגל מצוות ומעשים טובים.
וכשמשלים כל אחד הקומה שלו, כל אחד לפי ערכו,
הקטן לפי קטנו והגדול לפי גדלו, אזי על ידי מעשה
כולם יהיה שלימות לכל העולם.
אך שלימות הגמור הוא רק אם כל ישראל הם
באגודה אחת וכל אחד מהם רואה להשלים קומתו
להקב"ה, ובלתי זאת אין באפשרי להיות קומה
שלימה לעולם (ע"פ בית אהרן שם).
ההסבר לכך הוא, כי כל ישראל הם קומה אחת
שלימה, והגם שהגופים מחולקים המה אבל
בנפשותיהם הם קומה שלימה אחת, ולא יתכן לבוא
לשלימות הגמור בלתי אם כל הקומה היא בשלימות
(ע"פ ארחות אהרן).
וזאת הוא עיקר גדול מעיקרי ההכנה ליום ראש
השנה - להיות כל בני ישראל באגודה אחת ולהיות
עריבים זה לזה, על ידי שכל אחד יתקן את חלקו על
ידי שיכין עצמו להיות קומה שלימה.
וכמו במשל הנ"ל כן כאן - כל אחד ואחד מישראל
חשוב עד למאוד, גם אלו הנמצאים הכי למטה,
ומבלעדם אי אפשר אפילו לגדול שבגדולים להשיג
את מה שהוא צריך להשיג.

החשיבות של אנשים פשוטים

פעם אחת נסע רבינו הקדוש רבי שלמה מקארלין
צוק"ל עם תלמידו הרה"ק אדמו"ר ר' מרדכי
מלעכוויץ ז"ל, והיה סוף זמן קידוש לבנה, ונראה
להם הלבנה, ואמר לתלמידו הה"ק מלעכוויץ ז"ל
שיכין עצמו לקדש הלבנה, והבעל עגלה אשר נסע
עמהם מיד שראה הלבנה קינח ידיו בגלגל העגלה
וקידש תיכף הלבנה, וראה זאת תלמידו הה"ק
מלעכוויץ ושחק מעט על זאת, והקפיד עליו רבו
הקארלינער ז"ל. והרה"צ מלעכוויץ דרש
את פני רבו הקדוש לאיזהו מקום יגיע
בשמים קידוש לבנה כזאת, והשיב
לו רבו הקדוש כי אין לשחוק

פתח שערי שמים לתפילתנו

ביום המסוגל ערב ראש השנה,
שליח מיוחד יעתיב
ליד הציון הקדוש בלודמיר
לתדרמים 180 ש"ח
עבוד הכנסת אורחים לודמיר

לתרומות ולהעברות שמות

בקו לודמיר 02-30-111-22

או בגדרים פלוס ע"ש 'הכנסת אורחים לודמיר'

כאן נטמן פלוני צדיק נסתר

סיפור של מצבה מסתורית בבית החיים העתיק בלעמבערג

ואמר לו: "הן בשבוע זה צם כבוד הרב היום וגם תמול ושלשום, ידע לו רבינו כי גם אנוכי צמתי כן..."

חלפו רגעים מספר ושוב היכה העני על גבו של הרב, ושוב אמר: "הן בשבוע זה ערך כבודו 'תענית הפסקה' משבת לשבת, דעו לכם כי אף אנוכי צמתי כן"... ואז הרים מעט העני המסתורי את קולו, והמשיך בנימה מלאת מסתורין: "אמנם, מהו הינפקא מינה? ביני לבין הרב? - שאתם, בבואכם מבית הכנסת לאחר תפילת ליל שבת ולאחר כל השבוע שלא טעמתם מאומה, תאכלו בשר ודגים וכל מטעמים, ואילו אני בבואי לביתי לא אוכל כי אם פת במלח ומים במשורה."

"אולם, זאת עליכם לדעת היטב ולזכור" - התרה ואמר - "שבאם תבואו בליל שבת ותראו שבא חתול ואכל את הדגים שהוכנו עבורכם, ותעלה חמתכם חלילה ותבואו לידי משהו של כעס חס ושלום - אזי אין שום ערך ושוויות לכל התעניות שקיימתם..."

דבריו התמוהים של העני הדהדו בראשו של הרב במשך כל השעות שלאחר מכן.

ויהי כבוא הרב לביתו בליל שבת קודש, וקידש על היין וכבר בא לאכול את הדגים לכבוד שבת, נאמר לו מפי בני ביתו בתדהמה שמקרה מוזר ביותר קרה: חתול נכנס לביתם ואכל את הדגים...

הרב, שאזהרתו של העני הדהדו במחשבתו, חתם את פיו ולא כעס כלל וכלל. באותו רגע הבין שזה העני אינו איש פשוט כלל אלא קדוש עליון הוא.

במהירות שלח הרב את משמשו אל אותו עני, 'צדיק נסתר ככל הנראה', חשב הרב לעצמו. ויהי כאשר נכנס השמש לבית העני ראהו שוכב על מטתו חסר אונים. העני ראה את הנכנס, קרא לו ובקול שקט וחלוש אמר: "בשעה שצדיק נסתר בא לידי גילוי ופרסום, עליו להסתלק מן העולם תיכף ומיד. קרוב זמני אפוא לעבור לעולם שכולו טוב. מה חבל שהרב עצמו לא בא הנה, כי אז הייתי מגלה לו כמה רזי עולם בעת הזאת."

כשמוע זאת הגבאי רץ כחץ מקשת לבית הרב, ואמר לו את הדברים. אך כאשר בא הרב לבית הצדיק המסתורי, כבר שבק הלה חיים לכל חי.

לאור המעשה הנורא הורה הרב להטמין את האיש המסתורי בחלקה נכבדת ביותר בבית החיים, כשעל מצבתו חרטו בציוויו של הרב: 'פה נטמן פלוני בן פלוני צדיק נסתר'.

- - -

לפי דרכנו למדנו, ששווה היה לאותו צדיק נסתר להסתלק מן העולם, כדי למנוע מיהודי להיכשל חס ושלום בעוון הנורא של 'כעס'.

החיים בלודמיר

החיים בלודמיר בעבר ובהווה

שבת סליחות לודמיר

בצל הצדיק.

עינינו נשואות השמימה בתפילה שנזכה לעשות את השבת בדיצה וחדווה בהתעלות ובהתרוממות, ונזכה לכתיבה וחתומה טובה לשנה טובה ומתוקה.

בשורה משמחת לנוסעים לאומן

'הכנסת אורחים לודמיר' פותחת את שעריה בימים אלו של ערב ראש השנה לקראת המוני הנוסעים לעבר ציון הקודש של הרה"ק מברסלב באומן. בשל היות לודמיר על אם הדרך לאומן, ראו לנכון הנהלת 'בית הכנסת אורחים - לודמיר' לפתוח את שעריה במיני מזונות ובשתיה חמה וקרה בשפע רב, לרווחת הקהל הקדוש.

מעמד התפילה בערב ראש השנה

בס"ד נערוך מעמד תפילה מיוחד בעת רצון דערב ראש השנה, במקום המסוגל - על ציונו של רבינו הקדוש בלודמיר. המעוניינים למסור שמות לתפילה [180 שו לשם] יחייגו למשרדנו: 02-3011122 שלוחה 2. ויהי רצון שיתקבלו תפילתינו ובקשותינו ונזכה יחד עם כל בית ישראל להתברך בכתיבה וחתומה טובה לשנה טובה ומתוקה, אכ"י.

במסגרת המדור הנפלא העוסק בין השאר בעלילות מצבות ובמסתורי בתן קברות יהודיים לדורותיהם, אמרנו להביא הפעם סיפור פלא אפוף מסתורין, אשר סיפרו והעבירו הגאון הצדיק רבי משה אריה פריינד זצ"ל גאב"ד ירושלים עיר הקודש, שביום כי אלול יחול היארציית הכ"ו שלו.

וכה סיפר רמ"א את אשר שמע מכלי ראשון - חמיו הגאון רבי ברוך זצ"ל, שהיה בעל המעשה:

רבי ברוך, ששימש כרב עיירה, יצא בלווית אחד מרעיו למסע השתטחות על קברי אבות וציוני צדיקים. במסעם הארוך הגיעו לבית החיים העתיק בלעמבערג-לבוב, אשר במערב אוקראינה.

השניים סיירו בבית העלמין העתיק, שפכו שיח במצבות צדיקים, ובעיקר תרו וחיפשו אחר קברים מעוררי עניין. ואכן מצאו הם כזה, מצבה דוממת אפופת הילת מסתורין וענן סוד.

מילים ספורות וסתומות הכילה המצבה הנושנה:

'פה נטמן פלוני בן פלוני צדיק נסתר'.

מלאי סקרנות וצמאי פתרון החידה פנו רבי ברוך ורעו אל הנהלת החברא קדישא המקומית, שהיה משכנה קיים בשטח בית העלמין, ושאלו את פיהם על דבר הסתרים הלזה של הצדיק הנסתר, מיהו ומיהו צדקותו הנסתרת.

חיוך ממולח נתלה על שפתי הפקיד בבית החברא קדישא הלעמברגאית. 'כאן בארונות ספונים להם כל פנקסי החברא קדישא לדורותיהם במשך מאות בשנים, ממוינים ומתועדים. כל קבר מצויין ורשום בהם לפרטי פרטי ולכל סיפורי מעשיותיו. אם תואילוי, אמר להם הפקיד, 'להשתתף בהוצאות המרובות של הפעילות השוטפת בבית העלמין, במתת יד הגונה, אוכל לפתוח בפניכם על אתר את הפנקסים הנצורים'.

רבי ברוך וחברו שלשלו לידי סכום כסף נאה במיוחד, ואכן הלה מיהר חיש אל הארון, שלף בבקאות מאחד המדפים ארגו, דפדף קלות בינות לדפים הרבים ולבסוף הוציא בזהירות דף זעיר, צהוב ומתפורר.

- - -

נהרה עילאית קורנת מפניו ההדורות של רב העיר לעמברג עת צועד הוא במהירות לעבר בית המרחץ. תיכף תפרוש השבת את כנפיה, אז, לאחר קבלת שבת ומערב, ישוב הרב הפרוש לביתו, יקדש על היין וישביע את נפשו לאחר ימים ארוכים של צום אשר ערך בסילודין ובטהרה.

עומד הרב בבית המרחץ, כשלתע נגיש לקראתו אחד מיהודי העיירה, דל ואביון המתהלך תמיד בצידי הדרכים בשתיקה. העני היכה חלושות על כתפו של הרב עם המטאטא המצוי בבתי המרחצאות,

בזמן שאתם קוראים שורות אלה, נמצא כבר קהל גדול בלודמיר, מאוגדים יחדיו לקראת השבת ההיסטורית 'שבת סליחות בלודמיר'.

קיבוץ רב גוונני מכל קהילות וחצרות הקודש עשו את דרכם לודמיר, לחסות בצילו של הצדיק 'כמו בחיים חיותו', להכין את הלב והנשמה לקראת הימים הנוראים אשר תיכף ממש יפרסו עלינו את כנפיהם, ולהתפלל מעומק הלב לשנה טובה ומתוקה.

ההיערכות הלוגיסטית לקראת השבת ההיסטורית והימים שלפניה ושל אחריה, היתה כרוכה בעבודה מייגעת ומורכבת עד מאוד, שלב אחר שלב, עד לתוצאה המוגמרת בס"ד.

תחילה היה על הממונים לסיים את העבודות האחרונות בשיפוץ 'בית רבינו'. מלבד זה היה את שידרוג המקווה והשלמת גימוריו כדת וכדין בפאר והדר; הכנת מקומות לינה לאורחים הרבים; ובעיקר - בישול הארוחות וסעודות השבת במטבח החדש שבמלון המפואר, על כך הופקדו שליחי 'הכנסת אורחים לודמיר' מארץ הקודש, שהגיעו הנה בטיסה מיוחדת עם כל חומרי הגלם וטרחו בכל המרץ להפוך את החומרים לסעודות מזינות ומשובחות, לכבוד המסתופפים